

Suwiński Leszek

Urodził się 8 października 1926 w Warszawie. W czerwcu 1939 r. ukończył tam szkołę podstawową. Podczas okupacji pracował jako ekspedient i uczył się na tajnych kompletach przy Państwowym Gimnazjum i Liceum im. Ks. Józefa Poniatowskiego w Warszawie. Po upadku Powstania Warszawskiego został wywieziony przez okupanta wraz z rodziną na teren pow. piotrkowskiego. Do Warszawy powrócił w lutym 1945 r. Pracował jako robotnik równocześnie kontynuując naukę w liceum wieczorowym. W czerwcu 1946 r. uzyskał świadectwo dojrzałości. W tym samym roku wstąpił na Wydział Weterynaryjny Uniwersytetu Warszawskiego. W czasie wakacji każdego roku brał udział w akcjach profilaktycznych na terenie woj. bydgoskiego. Dyplom lekarza weterynarii uzyskał w 1952 r. Po ukończeniu studiów, na podstawie nakazu pracy rozpoczął pracę na stanowisku kierownika lecznicy w Rutkach pow. Łomża. Od lipca 1952 r. do lipca 1956 odbywał służbę wojskową w Kłodzku m.in. jako szef służby weterynaryjnej Wojsk Ochrony Pogranicza, którą ukończył w stopniu kapitana. Od sierpnia 1956 do 1975 r. był kierownikiem PZLZ Nakło, a od 1975 r. do 1978 r. kierownikiem OT Nakło. W sierpniu 1978 r. został kolejno kierownikiem inspektorem i gł. specjalistą WZWet. Ośrodka Zwalczania Zaraźliwych Chorób Zwierzęcych WZWet. w Bydgoszczy. Na emeryturę przeszedł z końcem lutego 1991 r.

W uznaniu za zasługi w działalności zawodowej odznaczony został Złotym Krzyżem Zasługi.

Zmarł 4 kwietnia 2024 r. i został pochowany na cmentarzu parafialnym w Paterku k. Nakła.

Źródło: Akta osobowe WIW w Bydgoszczy [J.J.]

*****

Każde odejście bliskiej osoby, każda śmierć jednego z nas, lekarza weterynarii, to nie tylko moment pożegnania, ale także czas wspomnień jakie łączą nas ze zmarłym. Żegnany dzisiaj naszego Kolegę lekarza weterynarii Leszka Suwińskiego, nestora nakielskiej i bydgoskiej służby weterynaryjnej, człowieka oddanego zawodowi lekarsko – weterynaryjnemu, człowieka o wysokiej kulturze, posiadającego dar organizatora, społecznika, a ponadto życzliwego i służącego pomocą innym nie tylko w sprawach zawodowych.

*****

Zawód lekarsko – weterynaryjny jest zawodem zaufania publicznego. Praca terenowego lekarza weterynarii jest trudna, wymagająca wiele wysiłku i poświęcenia, a także dobrego zdrowia. Czas pracy wyznaczają potrzebujący pomocy pacjenci, a chore zwierzęta nie uwzględniają pory roku, dnia, świąt i dni wolnych od pracy. Do swojej terenowej pracy śp. Leszek wniósł cechy zdobyte w wojsku, a przede wszystkim dyscyplinę, solidność i obowiązkowość. Starsi już dziś lekarze weterynarii, a wtedy praktykanci czy stażyści

wspominają dr Suwińskiego jako dobrego fachowca, który dzielił się z nimi swoją wiedzą teoretyczną, praktyczną i wspierał zdobywanie zawodowych szlifów.

Był także dobrym organizatorem, uznanym przez przełożonych i współpracowników . Miał dar zjednywania, był koleżeński i towarzyski. Takim Go zapamiętamy , taki pozostanie w naszej pamięci.

W uznaniu zasług w pracy zawodowej był odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi,

Od samego początku jego powstania należał do Koła Seniorów Lekarzy Weterynarii, brał udział w spotkaniach i imprezach. Z racji wieku, ale i dobrej pamięci na spotkaniach tych przypominał sylwetki lekarzy weterynarii, zawodowe zdarzenia wnosząc do historii naszego zawodu wiele nieznanymi faktów.

Ewenementem z Jego życia jest fakt osobistego spisania swojego biogramu z pozostawieniem miejsca na datę śmierci. To właśnie cały poukładany organizacyjnie lekarz weterynarii Leszek Suwiński.

Leszku! Wszystko co się kiedyś zaczęło ma także swój koniec. To nasz ostatni kontakt. Nie będzie dyskusji , rozmów. Pozostaną wspomnienia.

Żegnają Ciebie dzisiaj lekarze weterynarii z powiatu nakielskiego, z Bydgoszczy. Ja pożegnaj Ciebie także w imieniu naszej korporacji zawodowej Kujawsko – Pomorskiej Izby Lekarsko – Weterynaryjnej, której sztandar towarzyszy Tobie w ostatniej ziemskiej drodze, sztandar z wizerunkiem św. Rocha z Montpelier, patrona lekarzy weterynarii. Niech on otacza Ciebie opieką w drodze do życia wiecznego . Spoczywaj w pokoju.

Synowi Tomaszowi Suwińskiemu, najbliższej Rodzinie Zmarłego w imieniu wojewódzkich i powiatowych władz weterynaryjnych, w imieniu Prezesa i Rady KPILW oraz wszystkich Koleżanek i Kolegów z Koła Seniorów Lekarzy Weterynarii składam wyrazy szczerego żalu i współczucia.

Fragment mowy pogrzebowej wygłoszonej przez Prezesa KS Ryszarda Tyborskiego